

D'esquerra a dreta: Joan Hortalà, Àngel Colom i Josep Lluís Carod.

DOMÈNEC UMBERT

Joan Hortalà, secretari general d'ERC i candidat a la reelecció

Vostè s'ha queixat d'algunes pintades que ha vist aquests dies i que no li han agradat gaire. ¿Què deien?

—«Hortalà dimissió, Colom solució». Ni tampoc les trucades que rebo a casa dient-me feixista, monàrquic, botifler... Són exterioritzacions pròpies de la marginació i de l'activitat dels partits polítics no parlamentaris.

—Tampoc li va agradar que en plena campanya, Àngel Colom anunciés la creació dels escamots olímpics.

—L'anunci que un militant d'Esquerra Republicana, ahora diputat, volia organitzar uns escamots, no va aportar res de positiu. Aquests tipus de plantejament no formen part de la història d'Esquerra Republicana de Catalunya.

—Si triomfa la candidatura d'Àngel Colom, ¿vostè abandonarà el grup parlamentari d'ERC?

—No tinc cap interès a abandonar ni el partit ni el grup, si el partit continua sent el partit i el grup continua fent política parlamentària seriosa com ha fet fins avui.

—¿Per què és tan criticat, senyor Hortalà, des de dins del seu partit?

—Detecto una certa animadversió personal. Ja ho sap, les pintades, les telefonades..., fa pocs dies em van avisar que estaven preparant un gran dossier per demostrar que jo era el gran amic dels socialistes. Ja m'exploraran. Resulta que fa uns anys em deien que era el gran amic dels convergents.

Àngel Colom, representant de la candidatura col·legiada a la secretaria general d'ERC

Quina part d'ERC pot arrossegar la candidatura col·legiada?

—Un setanta per cent.

—¿I l'altre trenta per cent?

—Després de qualsevol operació sempre queda algun tros d'organisme que no es pot acabar de lligar.

—Abans del Congrés, des de la candidatura col·legiada ja s'han qualificat els dos anys de secretaria general de Joan Hortalà com a Bienni Negre.

—No van ser unes declaracions personals meves. En la història del partit mai Esquerra Republicana de Catalunya havia estat internament tan dividida. Hi ha hagut algú que ho ha provocat i Joan Hortalà n'és el màxim responsable. Ell ho

havia d'haver impedit si és que ell no ho ha provocat.

—Després del darrer Congrés ERC va proposar-se canviar la imatge, ¿no es pot dir que s'hagi aconseguit?

—Hi ha hagut moments importants de relançament i rejueniment del partit, però han coincidit amb altres en què per dins s'ha anat semblant discòrdia. És internament que ERC ha passat una etapa de Bienni Negre, de gran divisió i de destrucció. Ara ens trobem amb la responsabilitat de fer una operació a cor obert per normalitzar la situació.

—La candidatura col·legiada es presenta al Congrés de Lleida amb una certa moral de vencedor...

—Amb una certa convicció de victòria.